

Publicerad 2010-10-11 22:55 av soulsistah

hödljudd tystnad

var tog allt vägen
allt det där som jag hade
bortom tårarna och
de taniga armarna

jag glömde gömde väl
det med stoppade in
det för djupt
jag tror det försvann

i takt med att höstvindarna
blåser omkull mina hjärtceller
så blåser jag omkull
hela mitt liv
vänder upp och ner på allt
utan att uppnå något

ensamheten är så tyst nu
och tystnaden är för högljudd
och jag balanserar på en för skör tråd
eller kanske går jag på andra sidan av
vår breda bro nu
jag håller inte längre koll

blinkar inte mera
stänger aldrig ögonen
bläddrar bläddrar glömmer gömmer
och när jag väl kommer på
är det för sent
precis som allt annat

du sa tänk inte på mig
men det kom från fel mun
det var ju jag
som skulle säga det till dig
istället nickade jag
och gick

målar bort allt det onda
eller skulle gjort det
om jag kunnat
nu står allt still
allt förutom klockan
som tickar förbi för fort

hänger inte med
glömmer bort
kommer på
försening
men hinner i tid
ibland

vill inte sova ensam inatt
viskade jag till ensamheten
fick inget svar
jag vill inte sova ensam inatt
skrek jag
men fick fortfarande inget svar

natten omsluter mig
och lungorna sköter andningen
hjärtat slår fortfarande
tror jag
jag lever nog
men jag är trött
på att leva
ensam

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren soulsistah med Poeter.se id #31841 innehar upphovsrätten